

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

01 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Plămădeală Ghenadie, Cobzac Elena

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Popov Oleg*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2022, în cauza penală de învinuire a lui

Pagu Alexandru xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx, domiciliat în xxxxxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 12.01.2018 – 13.01.2021;

instanța de apel: 06.04.2021 – 11.04.2022;

instanța de recurs ordinar: 26.07.2022 – 01.03.2023.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor cauzei penale, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 13 ianuarie 2021, *Pagu Alexandru* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, și în baza acestei Legi, a fost condamnat la - **3** (trei) ani și **6** (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen - **4** (patru) ani.

Acțiunea civilă înaintată de Druța Aliona împotriva lui Pagu Alexandru Ion în partea încasării prejudiciului material s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral s-a admis parțial și s-a dispus încasarea din contul lui *Pagu Alexandru* în beneficiul lui *Druța Aliona* prejudiciul moral cauzat prin infracțiune în sumă de **300 000** (trei sute mii) lei, precum și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de **10 000** (zece mii) lei.

În rest pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

S-a dispus încasarea din contul lui *Pagu Alexandru* în beneficiul *Statului* cheltuielile judiciare suportate la efectuarea expertizelor judiciare în sumă totală de **1 704** (una mie șapte sute patru) lei.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Pagu Alexandru a săvârșit încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, în următoarele circumstanțe:

La 18.08.2016, ora 20:30, fiind treaz, cu permis de conducere, în mun. Chișinău, pe str. Alba Iulia din direcția str. Ion Creangă în direcția str. Ion Luca Caragiale, conducea autovehiculul de model „xxxxx”, cu n/î xxxxxx.

În timpul deplasării, conducătorul auto Pagu Alexandru, ajungând la intersecție cu str. I. L. Caragiale și intenționând să cotească la stânga pe această stradă, nu a manifestat prudență sporită la trafic, n-a ținut permanent cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și a modalităților de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat prevederile pct. 45 al Regulamentului Circulației Rutiere (RCR) care prevede că „1)conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. 2) În cazul în 3 care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, precum și cerințele pct. (40) alin. (1) lit. b) din RCR, care prevede că „înaintea virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie: să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta, precum și pietonilor”.

Astfel, efectuând manevra de virare la stânga, fără a ceda trecerea transportului care se deplasa din sens opus, s-a tamponat cu motocicletă de model „xxxx”, cu n/î xxxx, condus de Druța Leonid xxxxx, și care se deplasa pe str. Alba-Iulia, din sens opus.

În urma impactului de circulație, conducătorului motocicletei Druța Leonid conform Raportului de expertiză medico-legală nr. 160D/1816 din 09.12.2016, i-a fost cauzată traumă vertebro-medulară închisă cu hemoragii intramedulare și edem medular pronunțat cu rămolire, care se califică ca vătămare corporală gravă, în urma căreia a decedat în Secția de reanimare a IMSP SCMU la data de 28.08.2016.

Acțiunile lui *Pagu Alexandru* au fost încadrate juridic în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, după semnele calificative – ” *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*”

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. Avocatul *Nevreanschi Vladislav* în numele succesoriului victimei *Druța Aliona*, prin care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie admisă integral acțiunea civilă, și dispusă încasarea din contul lui *Pagu Alexandru* în beneficiul lui *Druța Aliona* a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune în sumă - 1 000 000 lei și a prejudiciului material în sumă - 60 000 lei, precum și cheltuielile pentru asistența juridică și transport.

În motivarea apelului declarat, avocatul a invocat că, prima instanță la individualizarea pedepsei nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, nu a ținut cont de caracterul social periculos al faptei, modul de comitere a infracțiunii, personalitatea inculpatului, atitudinea și comportamentul acestuia până și după comiterea infracțiunii.

Prima instanța nu a luat în considerație faptul că, inculpatul nu a achitat prejudiciul părții vătămate, nu s-a căit de cele comise și nu a adus scuze părții vătămate, nu s-a interesat de starea sănătății persoanei care a suferit din cauza ei, nu a achitat suma cât de mică pentru a arăta părții vătămate că este de bună credință și că a conștientizat fapta, regretă cele întâmplate și prin acțiunile sale în urma săvârșirii infracțiunii să arate sub toate formele atitudinea conștiincioasă față de cele întâmplate.

A invocat că, succesorul părții vătămate în urma acțiunilor ilegale a inculpatului are sentiment de frustrare, frică permanentă, i s-a cauzat suferințe psihice enorme, manifestate prin șoc și neîncredere, aflându-se în imposibilitate de a accepta ceea ce s-a întâmplat, fiind disperat și având un sentiment de gol interior, neliniște și neputință.

Acest accident a avut un impact considerabil manifestând – tulburare de stres posttraumatic comorbidă cu depresia moderat-severă și anxietate generalizată moderat-severă. Starea lui Druța Aliona poate fi caracterizată ca o situație de stres de lungă durată, care dăunează sănătății și poate duce la boli cronice. Tulburările mintale contribuie la afectarea echilibrului psiho-emoțional al lui Druța Aliona.

3.2. Avocatul *Belinschi Maxim* în numele inculpatului *Pagu Alexandru* a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Pagu Alexandru să fie achitat.

În motivarea apelului declarat, partea apărării a invocat că producerea accidentului a avut loc din cauza vitezei excesive a motocicletei conduse de către Druță Leonid și nu din vina inculpatului. Or, potrivit concluziilor experților formulate în Raportul de expertiză auto tehnică nr. 1186-1194 din 25 iunie 2019, s-a constatat că viteza de deplasare a motociclistului decedat era de aproximativ 90 km/h.

Partea apărării a invocat că, factorul determinant al producerii accidentului a fost viteza excesivă a motociclistului și imposibilitatea lui a reacționa la diverse circumstanțe și obstacole apărute în trafic având viteza de 90 - 100 km/h, în condiții de trafic aglomerat de oraș, cu treceri de pietoni, precum și lipsa de experiență a decedatului Druță Leonid în conducerea motocicletei.

Instanța de fond nu a dat apreciere declarațiile martorilor Mihalachi Alexandr, Barburasă Victoria și Țurcan Veaceslav precum și a inculpatului Pagu Alexandru, care au confirmat că, motociclistul Druță Leonid, fără a avea experiență în a conduce motocicleta s-a deplasat cu viteză excesivă pe bd. Alba Iulia, cu mult depășind viteza regulamentară, circumstanțe care în cumul au condus la producerea accidentului, soldat cu decesul acestuia.

Instanța de fond a mers pe poziția că vina în producerea accidentului rutier aparține inculpatului Pagu Alexandru, care efectuând manevra de virare de pe bd. Alba Iulia pe str. Ion Luca Caragiale, se deplasa cu o viteză de circa 5-10 km/h.

La fel, din materialele cauzei, s-a constatat că motociclistul decedat deși avea câmpul vizual liber și vedea potențialul obstacol în față, neavând în față lui obstacole în a vedea automobilul condus de inculpat, în loc să reducă viteza și așa mare pe care o avea, el a accelerat și mai mult, și astfel nu a manifestat diligența necesară întru evitarea tamponării cu automobilul condus de inculpat și nu a ținut cont de distanța de frânare, în caz de apariție a unor obstacole, la viteza de deplasare excesivă pe care o avea el.

Totodată, referitor la individualizarea pedepsei partea apărării a menționat că prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. art. 7, 75 Cod penal și anume, de caracterul și gradul prejudicialul al infracțiunii săvârșite, infracțiunea săvârșită de inculpat face parte din categoria celor comise din imprudență, de persoana celui vinovat, care se caracterizează pozitiv în societate, este la prima abatere, de rolul acestuia la săvârșirea infracțiunii, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de prezența unui loc de muncă stabil și a două persoane la întreținere, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2022, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul *Nevreanschi Vladislav* în numele succesorului victimei *Druța Aliona*

A fost admis apelul declarat de avocatul *Belinschi Maxim* în numele inculpatului *Pagu Alexandru*, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Pagu Alexandru fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen - **3** ani și **6** luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen - **4** ani.

În conformitate cu art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui *Pagu Alexandru* a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune - **3** ani.

În rest sentința a fost menținută fără modificări

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și just a ajuns la concluzia că inculpatul *Pagu Alexandru* a săvârșit infracțiunea prevăzută de 264 alin. (3), lit. b) Cod penal, după indicii calificativi – „*încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane*”.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a statuat că, la caz s-a stabilit cert faptul că inculpatul *Pagu Alexandru* fiind antrenat în traficul rutier, manifestând neglijență și încredere exagerată în timp ce conducea mijlocul de transport, nu a respectat cerințele pct. pct. 45, (40) alin. (1) lit. b) din Regulamentul Circulației Rutiere, efectuând manevra de virare la stânga, fără a ceda trecerea transportului care se deplasa din sens opus, s-a tamponat cu motocicletă de model „xxxxxx”, cu n/î xxxx, condus de *Druța Leonid*, și care

se deplasa pe str. Alba-Iulia, din sens opus. Drept urmare a leziunilor corporale cauzate în urma accidentului produs, Druța Leonid a decedat.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate argumentele părții apărării precum că, factorul determinant al producerii accidentului este viteza excesivă a motociclistului și imposibilitatea lui a reacționa la diverse circumstanțe și obstacole apărute în trafic având viteza de 90 - 100 km/h, lipsa de experiență a decedatului Druța Leonid în a conduce motocicleta. Or, prin probele administrate la materialele cauzei penale s-a constatat că, accidentul s-a produs din cauză încălcării regulilor de securitate a circulației anume de către Pagu Alexandru și nu de către alți participanți la trafic, așa cum a încercat partea apărării să insinueze.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, instanța de apel a menționat că nu poate servi temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina lui în comiterea infracțiunii incriminate, iar cele invocate de apărător sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de judecată drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele părții apărării, precum că martorii acuzării sunt prieteni apropiați ai părții vătămate și este evident că ei vor depune depoziții favorabile părții vătămate, or, aceștia sunt martori oculari, care au văzut personal circumstanțele comiterii faptei, iar conform declarațiilor acestora atât din cadrul urmăririi penale, cât și din ședința de judecată, aceștia indică clar că accidentul rutier s-a produs în momentul efectuării manevrei spre stânga de către Pagu Alexandru, fără a se asigura că nu creează obstacol altor participanți la trafic și nu-i expune pericolului.

În acest context, instanța de apel a conchis că, faptul aflării martorilor în relație de prietenie cu partea vătămată, nu poate influența într-un mod oarecare soluția adoptată în cauză, iar și declarațiile acestora nu pot fi apreciate critic, deoarece aceste persoane au fost avertizate de răspundere penală pentru declarații false, în corespundere cu art. 312 Cod penal.

Referitor la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a apreciat că există temei legal pentru casarea parțială a sentinței în partea modului de executare a pedepsei, întrucât reieșind din circumstanțele cauzei penale s-a constatat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea de societate.

Prin urmare, instanța de apel la capitolul individualizării pedepsei, a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a reținut că infracțiunea săvârșită de inculpat, conform art.16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, în privința inculpatului nu s-au stabilit circumstanțe agravante sau atenuante, anterior nu a fost condamnat, este angajat în câmpul muncii, are la întreținere doi copii minori.

De asemenea, instanța de apel a reținut că în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a fost prezentată tranzacția de împăcare încheiată între

Druța Aliona și Pagu Alexandru prin care se atestă că, Druța Aliona confirmă faptul achitării benevole de către Pagu Alexandru a sumei de 300 000 lei cu titlu de prejudiciu material și moral, careva pretenții de ordin material sau moral față de Pagu Alexandru nu are.

Instanța de apel a menționat că, deși inculpatul Pagu Alexandru nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, inculpatul a declarat că, în calitate de conducător auto o parte din vină își asumă, îi pare rău și își exprimă regretul față de succesorul victimei, niciodată nu și-a dorit să survină decesul părții vătămate. Acești 6 ani sunt plini de remușcări. A făcut tot posibilul ca să ajute succesorul părții vătămate, se obligă să o ajute și în continuare.

Respectiv, instanța de apel, ținând cont de circumstanțele reale în care a fost comisă fapta, de personalitatea inculpatului, poziția succesorului părții vătămate, punând în balanță ansamblul acestor considerente, a constatat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani

Totodată, reieșind din principiul umanismului, luând în calcul circumstanțele expuse supra, instanța de apel a conchis că corectarea și reeducare inculpatului este posibilă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, or executarea reală a pedepsei cu închisoarea, ar fi în stare să-i dăuneze mai mult decât să fie benefică lui și societății, și ar putea crea dificultăți de resocializare a sa.

În acest sens, instanța de apel a respins argumentele avocatului succesorului părții vătămate privind blândețea pedepsei, menționând că inculpatul Pagu Alexandru a conștientizat gravitatea faptei comise, evenimentele care au avut loc nu l-au lăsat indiferent față de succesorul părții vătămate, oferindu-i în acest sens suportul financiar, în privința acestuia nu au fost reținute careva circumstanțe agravante, anterior nu a fost atras la răspundere penală, aspecte care apreciate în ansamblul, permit instanței de apel de a concluziona că măsura de pedeapsă solicitată de apelant este prea aspră.

Cu referire la solicitarea avocatului în interesele succesorului victimei Druța Aliona privind admiterea integrală a acțiunii civile, instanța de apel a reiterat că, succesorul victimei, Druța Aliona în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a menționat că, tranzacția de împăcare o susține integral, nu are careva pretenții față de inculpat și nu susține apelul declarat de avocat în interesele sale. Prejudiciul cauzat în sumă de 300 000 lei a fost recuperat integral, respectiv solicitarea apelantului în acest sens a fost respinsă.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, *Popov Oleg*, care invocând ca temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei în partea ce ține de individualizarea pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

5.1. Pentru a susține solicitările din recursul declarat, procurorul a subliniat că modalitatea de executare a pedepsei închisorii aleasă de către instanța de apel nu este în acord cu principiul proporționalității având în

vedere fapta săvârșită, impactul social al ei și nu în ultimul rând consecința gravă survenită în rezultatul săvârșirii infracțiunii – decesul unei persoane.

Specifică că, instanța de apel, la dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii de către inculpatul *Pagu Alexandru* trebuia să combată evaluările descrise de către instanța de fond și prin argumente convingătoare să constate că corectarea inculpatului este posibilă fără izolarea lui de societate.

În opinia părții acuzării, recuperarea daunelor materiale cauzate succesorului părții vătămate și prezentarea de scuze acesteia nu trebuia tratată de către instanța de apel ca o împrejurare care ar indica asupra corectării inculpatului *Pagu Alexandru* sau a posibilității corectării acestuia în viitorul apropiat. Astfel, consideră că pedeapsa stabilită inculpatului *Pagu Alexandru*, *nu va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea acestora în vederea ne admiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept.*

De asemenea, partea acuzării indică că, instanța de apel, a dispus asupra admiterii unui apel, care de fapt nu a fost declarat în prezenta cauză penală, întrucât sentința a fost sesizată cu apel comun de către avocatul *Belinschi Maxim* și inculpatul *Pagu Alexandru*.

Respectiv, instanța de apel a admis în partea dispozitivă a deciziei o formulare inexactă, prin ce a admis o eroare de drept care nu poate fi corectată de sine stătător.

5.2. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință inculpatul *Pagu Alexandru*, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că soluția instanței de apel, în partea individualizării pedepsei, corespunde prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, 90 Cod penal, fiind argumentată suficient prin prisma principiilor și criteriilor de individualizare a pedepsei. Astfel, consideră că pedeapsa aplicată este una echitabilă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.*

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, *recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.*

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.*

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal atestă, că acuzatorul de stat invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei

instanței de apel prevederile art.427 alin.(1), pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stabilesc că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, considerând că inculpatului *Pagu Alexandru* greșit i-au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

Partea acuzării este de acord cu starea de fapt reținută de către instanța de apel, cu încadrarea juridică a acțiunilor imputate, precum și cu categoria și termenul pedepsei penale stabilită inculpatului *Pagu Igor*, însă dezacordul cu decizia instanței de apel se focusează pe motivarea insuficientă a individualizării modalității de executare a pedepsei penale.

Verificând materialele cauzei, în raport cu alegațiile procurorului, instanța de recurs a ajuns la concluzia că cele invocate de recurent, nu și-au găsit confirmarea, iar soluția adoptată pe marginea acestei spețe de către instanța de apel, este legală, întemeiată și urmează a fi menținută integral.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, invocând eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (2), pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul menționează despre faptul că hotărârea atacată nu este motivată și că nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, însă afirmațiile aduse în recurs sânt de ordin general și declarative, ceea ce duce și la respingerea acestui argument.

În acest sens, se apreciază că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin.(1), pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la admiterea apelului părții apărării și aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, hotărârea adoptată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția adoptată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind clar.

Cu referire la critica recurentului precum că, instanța de apel a pretins că admite apelul declarat de avocatul *Belinschi Maxim* în numele inculpatului, apel care nu a fost declarat și care nu putea fi examinat, dispozitivul fiind expus neclar, Colegiul menționează că urmează fi respinsă, întrucât procurorul a invocat un fapt denaturat, or din materialele cauzei se constată că la 27 ianuarie 2021, asupra sentinței a fost declarat apelul comun semnat de către inculpatul *Pagu Alexandru* și avocatul *Belinschi Maxim* (f. d. 225- 247, vol. II).

Colegiul penal menționează că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Totodată, Colegiul penal găsește vădit nefondată și invocarea recurentului referitor la aplicabilitatea eronată a prevederilor art.90 Cod penal față de inculpat și susține integral statuările instanței de apel în acest sens, considerând că la caz corect s-a dispus în temeiul art.90 Cod penal suspendarea executării pedepsei stabilite lui *Pagu Alexandru* pe un termen de probațiune - 3 ani.

În acest context, Colegiul penal consideră necesar a preciza că, raționamentul care poate condiționa aplicarea prevederilor art.90 Cod penal într-o cauză penală, întotdeauna *are la origine persoana inculpatului și*

comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului. Pe de altă parte, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate (art.61 alin.(2) Cod penal).

Colegiul penal specifică faptul că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin Lege de a se corecta, dându-i posibilitate inculpatului de a se manifesta în stricta exercitare a Legii.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, *la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.* Respectiv, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia.

Stabilirea tipului, duratei precum și a modului de executare a pedepsei, de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială, etc.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că instanța de apel la stabilirea modalității de executare a pedepsei cu închisoarea, a ținut cont de faptul că potrivit art.16 alin.(4) Cod penal, infracțiunea imputată inculpatului face parte din categoria infracțiunilor grave, iar art. 90 Cod penal nu interzice dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei pentru săvârșirea acestui gen de infracțiuni.

De asemenea, Colegiul penal reține că s-a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei, evidențiindu-se în acest sens atât caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise, care conform art. 18 Cod penal a comis o infracțiune din imprudență, cât și personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost condamnat (f. d. 108, vol. I), la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află (f. d. 110- 112, vol. I), potrivit caracteristicii eliberată de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova se caracterizează pozitiv în societate și nu are sancțiuni disciplinare (f. d. 15, vol. III), a recuperat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune, are la întreținere copil minor de doi ani, soția și tatăl invalid, s-a împăcat cu

succesorul părții vătămate, fiind de acord cu soluția instanței de apel în partea aplicării pedepsei.

Totodată, se atestă că instanța de apel corect a reținut că, deși inculpatul vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o, în cadrul ședinței de judecată, a declarat că *„în calitate de conducător auto o parte din vină își asumă, îi pare rău și își exprimă regretul față de succesorul victimei, niciodată nu și-a dorit să survină decesul părții vătămate. Acești 6 ani sunt plini de remușcări. A făcut tot posibilul ca să ajute succesorul părții vătămate, se obligă să o ajute și în continuare”* (f. d. 39, vol. III), fapt ce denotă că acesta a conștientizat pericolul faptei prejudiciabile și consecințele accidentului produs, exprimându-și regretul față de decesul victimei și suferințele succesorului părții vătămate *Druță Aliona*, căreia i-a fost reparat integral prejudiciul material și moral în sumă de 300 000 lei, fapt confirmat prin tranzacția de împăcare, prin care dânsa și-a expus clar poziția că nu are careva pretenții față de inculpat, solicitând aplicarea unei pedepse fără privarea de libertate, ținând cont de faptul că, *Pagu Alexandru* are familie, loc de muncă, are la întreținere un copil minor de un an, soția și tatăl invalid (f. d. 28-29, vol. III).

Astfel, Colegiul penal apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului privind omiterea de către instanța de apel a evaluării corecte a circumstanțelor reale ale cauzei la stabilirea modalității de executare a pedepsei, întrucât instanța a oferit apreciere tuturor materialelor cauzei, inclusiv datelor caracteristice ale inculpatului, stabilind inculpatului o pedeapsa în limitele sancțiunii prevăzute de art.264 alin.(3), lit. b) Cod penal – 3 ani și 6 luni închisoare, cu aplicarea dispoziției art.90 Cod penal – 3 ani.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de apel la caz, este legală, echitabilă și proporțională în raport cu gravitatea faptei comise.

Colegiul penal reiterează că, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară, atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește persoana inculpatului.

Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării Legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare. Aprecierea instanței de judecată că scopul pedepsei poate fi atins și fără aplicarea celei mai severe pedepse - închisoarea, trebuie să se fundamenteze pe un complex de elemente obiective și subiective, care să conducă la concluzia că scopul pedepsei, poate fi realizat și prin aplicarea unei pedepsei neprivative de libertate.

Astfel, Colegiul penal consideră relevant de menționat că CtEDO în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (*cauza Varga și alții v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158*), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (*cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108*)

Colegiul penal consideră că, argumentele punctate în cererea de recurs nu sunt incidente cauzei deferite judecării, iar sancțiunea închisorii, cu

suspendarea executării acesteia, așa cum a fost stabilită de către instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpaților, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

De asemenea, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în cauza *Albert vs. România*, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk vs Olanda*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât instanța de apel a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor aspectelor esențiale la individualizarea pedepsei, aceasta fiind una proporțională și echitabilă faptelor comise.

În acest context, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept semnalate de procuror și prevăzute de art.427 alin.(1), pct.6) și 10) Cod de procedură penală, iar la judecarea acestei cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale stipulate în dispozițiile art. art. 414 - 419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Popov Oleg*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui **Pagu Alexandru xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 01 martie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Cobzac Elena